

دکتر بھلول علیجانی
دانشگاه تربیت معلم تهران
شماره مقاله: ۵۳۰

شناسایی تیپ‌های هوایی باران‌آور تهران براساس محاسبه چرخندگی*

Bohloul Alijani, Ph.D
Tarbiat Moallem University-Tehran

Determination of the Rain Producing Weather Types in Tehran Using Vorticity Computation Method

In order to determine the types of rain producing weather in Tehran, the rainy days of the station (days with more than or equal to 1 millimeter) were identified during the 1990-95 period. The 12 GMT pressure and height data of the area 20° - 47.5° and 35° - 67.5° E were extracted from the NCEP Reanalysis file for the grid points 2.5° apart. The synoptic systems and flow directions were determined according to the objective method of computing vorticity.

The results first showed 24 pressure patterns for the three groups of light, moderate, and heavy precipitation days. Then these patterns were re-grouped according to their similarities into 10 weather types. These types consist of two cyclonic and anticyclonic, and 8 directional types corresponding to 8 geographical directions. The most frequent type was the Easterly and the most important rain producing type was the cyclonic type. The anticyclonic type was the least rain producing type. Cyclonic types were more dominant and developed mostly in winter. The anticyclonic types showed lower frequency and concentrated in spring.

This study showed that the vorticity computation method is very effective and accurate and capable of quantifying the power of the weather types. The 500 hpa level had more significant effect on the precipitation than the surface pressure changes. The Syrian trough was the most important upper level system which controls the precipitation of Tehran.

Key words: weather types, Tehran, objective weather typing method, relation between weather types and precipitation, vorticity computation.

خلاصه

به منظور شناسایی تیپ‌های هوایی باران‌آور در تهران، روزهای بارش یک میلی‌متر و بیشتر ایستگاه تهران در دوره ۱۹۹۰-۹۵ استخراج گردید. در این روزها داده‌های رقومی

* - این مقاله نتیجه طرح پژوهشی است که با حمایت مالی دانشگاه تربیت معلم تهران انجام شده است.

نقشه‌های هوای ساعت ۱۲ گرینویچ سطح زمین منطقه ۴۷/۵ تا ۲۰ درجه شمالی و ۳۵ تا ۶۷/۵ درجه شرقی در تلاقی‌های ۵/۲ درجه از داده‌های بازسازی شده NCEP تهیه گردید. سرعت و شدت جریان و مقدار چرخندگی برپی تلاقی تهران براساس روش کمی جنکینسون محاسبه شد. براساس این اطلاعات و با توجه به بررسی تیپ‌های هوای نقش آنها در سه گروه برپی شد. جفرافیایی، متوجه، و سنگین تهران براساس سیستم‌های سیکلونی و آنتی سیکلونی و هشت جهت سبک، متوسط، و سنگین تهران براساس تعداد ۲۴ الگوی فشار شناسایی شد. از بررسی دوباره این الگوها ۱۰ تیپ هوای شناسایی گردید. برای هر کدام از تیپ‌های هواییک روز بارشی نماینده انتخاب گردید و در روز مذکور نقشه سطح زمین و سطح ۵۰۰ هکتو پاسکال ترسیم گردید.

نتایج تحقیق نشان داد که استفاده از محاسبات چرخندگی برای تعیین تیپ‌های هوای ایران بسیار دقیق‌تر و آسان‌تر از روش‌های دیگر است. در بین سطوح اتمسفری سطح ۵۰۰ هکتو پاسکال مهم‌تر از سطوح دیگر است. در این سطح هم فرود سوریه نقش اصلی در بارش‌های تهران دارد. تعداد بیشتری از تیپ‌های هوای ماهیت سیکلونی دارد و بارش‌های سنگین توسط تیپ‌های سیکلونی رخ داده‌اند. تیپ‌های سیکلونی در دوره سرد سال فراوان‌ترند و تیپ‌های آنتی سیکلونی در فصل بهار بیشتر هستند.

واژه‌های کلیدی: تیپ‌های هوایی - الگوهای فشار - تهران - رابطه بین تیپ‌های هوای بارش تهران - بارش تهران - محاسبه چرخندگی.

مقدمه

ویژگی اصلی بارش‌های ایران تغییرپذیری آنها است. در واقع تغییرات بارش ناشی از تغییرات عوامل تولیدکننده آن است. بی‌نظمی موجود در عوامل ایجاد بارش است که به توزیع مکانی و زمانی بارش منتقل شده است. عوامل ایجاد بارندگی شامل صعود و هوای مرطوب است که هر دو توسط گردش عمومی جو فراهم می‌شوند.

الگوهای فشار مانند سیلکون‌های برون حاره، موج‌های کوتاه، و یا هسته‌های رودباد مهم‌ترین عوامل صعود هستند. در عین حال رطوبت لازم را هم تأمین می‌کنند. بنابراین شناسایی الگوهای فشار می‌تواند هم عامل صعود و هم منبع و مسیر تأمین رطوبت را مشخص کند. روزی که یک مرکز کم فشار در غرب تهران قرار گیرد، هوای تهران ناپایدار و جریان‌های عمومی اتمسفری جهت جنوب غربی خواهد داشت. در این صورت، اگر هوای جنوب غربی رطوبت

کافی داشته باشد تولید بارندگی خواهد کرد. در صورتی که استقرار پرفشار، هوای آفتابی و بدون باران ایجاد می‌کند.

تاکنون در زمینه رابطه سیستم‌های فشار و بارندگی ایران مطالعاتی هر چند پراکنده صورت گرفته است. برای مثال علیجانی (۱۳۷۳) مسیرهای سیکلونی و عوامل ایجاد بارش‌های ایران را بررسی کرده است. نجّار سلیقه (۱۳۷۷) بارش‌های موسمی را و عربی (۱۳۷۹) درباره بارش‌های تابستانه کشور مطالعه نموده‌اند. همه این مطالعات به طریقی از روش کیفی استفاده نموده‌اند. یعنی این که در روزهای بارندگی سیستم‌ها و یا الگوهای فشار را روی نقشه‌های هوای مشخص نموده‌اند. در صورتی که امروزه برای پیش‌بینی و بررسی تغییرات اقلیمی به مطالعات و مدل‌های رقومی نیاز است. البته علیجانی (۲۰۰۱) با استفاده از روش‌های کمی سعی کرده است الگوهای فشار منطقه خاورمیانه را مطالعه کند و پس از شناسایی آن‌ها اثر آن‌ها را در توزیع بارش و دمای ایران بررسی نماید.

محققان دیگری هم درباره الگوهای سینوپتیکی بارش‌های منطقه خاورمیانه مطالعه کرده‌اند. دایان و همکارانش^۱ شرایط سینوپتیکی سیستم‌های ایجاد کننده یک رگبار شدید پاییزی را تشریح کرده‌اند. کوتیل و همکارانش^۲ تیپ‌های هوایی تولیدکننده دوره‌های خشک و مرطوب ترکیه را بررسی نموده‌اند. لیتمان^۳ تیپ‌های هوایی شرق مدیترانه را با استفاده از شناسایی محل جغرافیایی سیستم‌های مهمی چون پرفشار آзор شناسایی نموده است.

در تمام این کارها اگر چه از روش‌های کمی مانند تحلیل عاملی یا خوشبتدی استفاده شده است ولی فقط تیپ هوایی حاکم را شناسایی نموده‌اند.^۴ رابطه بین الگوهای فشار و شدت و ضعف عناصر اقلیمی مانند بارش و دما به صورت کمی بررسی نشده‌اند. در صورتی که پر واضح است که سیستم‌های صعود برو اثر تغییرات شاخص‌هایی چون جهت و شدت جریان و مقدار و نوع چرخندگی ایجاد می‌شوند. مثلاً اگر مقدار چرخندگی منفی وزیاد باشد، صعود رخ نمی‌دهد.

اولین نشانه‌های محاسبه شدت چرخندگی و جریان هوایا توجه به شدت و ضعف بارش‌ها، در کارهای دسوکی و جنکینسون^۵ و جنکینسون^۶ مشاهده می‌شود. ایشان براساس

1. Dayan et al., 2001

2. Kutiell, et al., 2001

3. Littmann, 2001

4. Lamb, 1972

5. Dessoky and Jenkinson, 1975

قالب کلی تیپ‌های هوایی شناسایی شده توسط لمب مقدار چرخندگی وجهت جریان را در سیستم‌های فشار تولیدکننده توغان‌های شدید در انگلستان و سیستم‌های تولیدکننده خشکسالی‌ها و ترسالی‌ها در مصر بررسی نمودند. روش جنکینسون را افرادی چون جونز^۷، کانوی و جونز^۸، تریکو و داکامارا^۹، فیلیپ و مک گریگور^{۱۰} در نواحی مختلف دنیا مانند بریتانیا و پرتغال آزمودند. نتایج کار این محققان نشان داد که می‌توان با استفاده از این روش هم تیپ‌های هوایی را شناسایی کرد و هم شدت و ضعف آنها را به صورت کمی محاسبه نمود.

شناسایی الگوهای فشار در ایران در مراحل آغازین خود قرار دارد. هنوز در کتاب‌های درسی از متoste‌های ماهانه یا سالانه استفاده می‌شود. در صورتی که مهم‌ترین عامل در تغییرات اقلیمی الگوهای فشار است. الگوهای فشار و شاخص‌های آنها مانند شدت و نوع چرخندگی، جهت و سرعت جریان در زمانها و مکان‌های مختلف به درجات متفاوت عمل می‌کنند. از طریق شناسایی این الگوها اولاً آگاهی ما از فرایندها و قانونمندی‌های اقلیمی کشور افزایش می‌یابد و ثانیاً به صورت درست‌تر و آسان‌تر می‌توانیم تغییرات اقلیمی را پیش‌بینی و براساس آنها برنامه‌ریزی کنیم. بدین جهت در این پژوهش الگوهای فشار سطح زمین در روزهای بارش تهران بررسی شده و براساس روش جنکینسون تیپ‌های هوایی مؤثر شناسایی گردید. امید است که این تحقیق راهی تازه و دقیق‌تر برای بررسی تغییرات اقلیم کشور باز نماید.

داده‌ها و روش تحقیق

برای شناسایی الگوهای فشار مؤثر در بارندگی‌های روزانه شهر تهران، آمار بارندگی روزانه ایستگاه تهران در دوره ۹۵-۹۹ از سازمان هواشناسی کشور به صورت اصلاح شده تهیه گردید. پراکندگی فشار سطح زمین در ساعت ۱۲ روزهای بارندگی تهران برای تلاقی‌های با فاصله ۲/۵ درجه منطقه خاورمیانه در محدوده ۳۵/۵ تا ۶۷/۵ درجه شرقی و ۲۰ تا ۶۷/۵ درجه شمالی از داده‌های رقومی بازسازی شده مرکز پژوهش‌های اقلیمی دانشگاه انگلیای شرقی انگلستان واقع در شهر نورویچ تهیه شد. بدین ترتیب شبکه داده‌های فشار در محدوده مورد مطالعه برای ۱۶۸ تلاقی فراهم شد. از بین روزهای بارش فقط روزهای با بارش یک میلی‌متر یا

6. Jenkinson, 1977

7. Jones, et al., 1999

8. Conway & Jones, 1998

9. Trigo & Dacamara, 1999

10. Philip & MC. Gregor, 2001

بیشتر انتخاب شدند. هدف این تحقیق شناسایی الگوهای سینوپتیک می‌باشد و بارش‌های کمتر از یک میلی‌متر ممکن است توسط عوامل محلی رخ داده باشند که در مقیاس این نقشه‌های سینوپتیک قابل تشخیص نیستند. در نقشه هوای هر روز بارش، نوع و مقدار چرخندگی و جهت و سرعت جریان به شرح زیر محاسبه شد.

۱- براساس شکل ۱ شدت و جهت جریان هوا در ایستگاه تهران (تلaci ۳۵ درجه شمالی و ۵۲/۵ درجه شرقی که با T مشخص شده است) محاسبه شد:

$$F = \sqrt{U^2 + V^2}$$

که در آن F سرعت جریان هوا بر حسب m/s U مؤلفه غربی و V مؤلفه جنوبی باد هستند. باد جنوبی و باد غربی علامت + دارند. اندازه‌های V و U براساس توزیع فشار به شرح زیر برای نقطه T محاسبه شدند:

$$U = 1/4 (P14+2p15+P16)-1/4(P5+2p6+p7)$$

$$V = 1/\cos 35 [1/4 (p16+2p11+p7)-1/4(p14+2p10+p5)]$$

در این فرمول‌ها P مقدار فشار سطح دریا در نقطه T است. استفاده از ضریب $1/\cos 35$ برای برابرسازی فاصله مدارات و نصف‌النهارات است. البته U همان جریان غربی (w) و V باد جنوبی (S) است. در نتیجه

$$D = \tan^{-1} W/S$$

در این فرمول D جهت جریان بر حسب درجه است. اگر علامت W مثبت باشد باید ۱۸۰ درجه به جواب D اضافه کنیم. اگر جهت جریان منفی بشود، قدر مطلق آن با ۹۰ جمع می‌شود.

۲- محاسبه چرخندگی بر پایی نقطه T به شرح زیر انجام شد:

$$Z = Zw + Zs$$

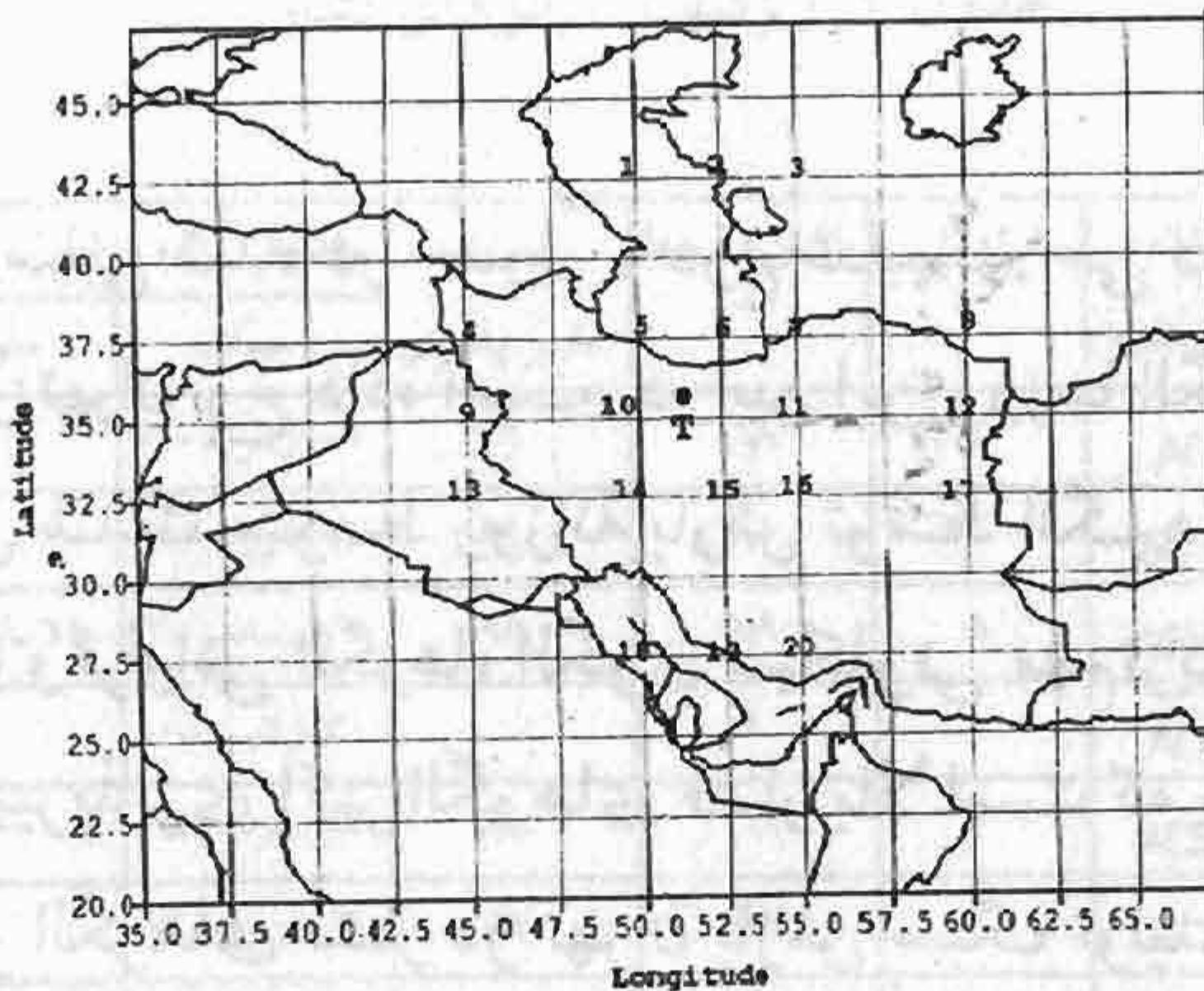
که در آن Z چرخندگی بر پایی کل نقطه T و Zw چرخندگی حاصل از اختلاف سرعت در باد غربی، Zs چرخندگی بر پایی حاصل از اختلاف سرعت در باد جنوبی است. هر کدام از این مؤلفه‌ها به شرح زیر محاسبه شده‌اند.

$$Zw = \sin 32.5 / \sin 27.5 [1/4 (P18+2p19+p20)-1/4 (P14+2P15+P16)] - \sin 32.5 / \sin 27.5$$

$$[1/4 (P5+2P6+P7) - 1/4 (P1+2P2+P3)]$$

$$Zs = 1/2 (\cos 35) ^ [1/4 (P8+2P12+P17) - 1/4 (P7+2P11+P16)] - 1/4 (P5+2P10+P14)$$

$$+ 1/4 (P4+2P9+P13)]$$

شکل ۱ منطقه مطالعه و تلاقي‌های منتخب برای محاسبه چرخندگی

۳- به منظور تعیین جهت جریان و نوع سیستم فشار اندازه‌های F و Z به شرح زیر مقایسه شدند:

الف - اگر $|Z| < F$ باشد، جهت جریان مستقیم است و براساس یکی از جهات هشتگانه جغرافیایی نامگذاری می‌شود. محدوده جریان‌های شرقی از $5/5$ تا $112/5$ درجه است. بقیه الگوهای جریان نیز به همین ترتیب نامگذاری شدند.

ب - اگر $|Z| < 2F$ باشد، در صورت $Z > 0$ سیستم سیکلون و در صورت $Z < 0$ سیستم آنتی‌سیکلون حاکم است.

ج - اگر $|Z| > 2F$ باشد، جهت جریان با دو نماد مربوط به جهت جریان و نوع سیستم‌های سیکلونی یا آنتی‌سیکلونی مشخص می‌شود.

۴- روزهای بارش از نظر شدت به سه گروه سبک ($10/5$ میلی‌متر و کمتر)، متوسط ($10/5$ تا 20 میلی‌متر)، و سنگین ($20/5$ میلی‌متر و بیشتر) تقسیم شده‌اند.

۵- پس از این که تپ‌های هوای تمام روزهای بارش یک میلی‌متر و بیشتر تعیین شد، در هر تپ نقشه‌های هوای ساعت ۱۲GMT سطوح زمین و 500 هکتوپاسکال یک روز برای هر کدام از گروه‌های سه‌گانه، به شرط موجود بودن، انتخاب شد. در هر گروه بارانی، روز دارای بالاترین مقدار بارش آن گروه انتخاب گردید.

۶- فراوانی و شدت بارش هر کدام از تپ‌ها بررسی شد.

نتایج

الگوهای فشار

الگوهای فشار شناسایی شده در جدول ۱ درج شده‌اند. طی دوره مطالعه ۲۴۳ روز بارش یک میلی‌متر و بیشتر در تهران رخ داده است. در بین این روزها الگوی شمال شرقی بیشترین فراوانی را دارد. بالاترین شدت متوسط روزانه بارش توسط الگوهای سیکلونی ایجاد شده است. با توجه به شدت و فراوانی الگوهای الگوی سیکلونی مهم‌ترین الگوی باران آور در تهران است. مقدار ضریب تغییریزدیری اکثر الگوهای فشار بالا است که حاکی از متغیر بودن توان بارشی آن‌ها است. اکثر الگوهای فشار در تهران بارش سبک تولید کرده‌اند. فقط الگوهای سیکلونی، شرقی، شمال شرقی و غربی توانسته‌اند بارش‌های سنگین نیز تولید کنند. از ۲۴۳ روز فقط ۳۶ روز بارش بیشتر از ۱۰ میلی‌متر داشته‌اند. حدود ۵۰ درصد از این روزها جزو الگوهای سیکلونی است. کمترین شدت روزانه مربوط به الگوهای آتشی سیکلونی است.

تیپ‌های هوای

بررسی دقیق نقشه‌های هوای ساعت ۱۲ GMT الگوهای فشار، ۱۰ الگوی متمایز نشان داد. هر کدام از این الگوها یک تیپ هوای نامیده شد. نقشه‌های این تیپ‌ها در شکل‌های ۲ تا ۴ ترسیم شده‌اند. الگوهای مشمول هر کدام نیز در جدول ۲ درج شده است. در بین تیپ‌های شناسایی شده، تیپ‌های جنوب شرقی و شمالی ماهیت آتشی سیکلونی دارند، چون زمانی ایجاد می‌شوند که یک آتشی سیکلون به ترتیب در شرق و یا غرب منطقه تهران مستقر شود. تیپ‌های شمال غربی، شمال شرقی، شرقی، غربی، و جنوب غربی ماهیت سیکلونی دارند. در مجموع از ۲۴۳ مورد فقط ۲۷ مورد ماهیت آتشی سیکلونی دارد. بقیه موارد (۲۰۹ مورد) ماهیت سیکلونی دارند.

جدول ۱ ویژگیهای الگوهای فشار

نام الگو	نشانه	فراوانی	بارش متوسط	ضریب	نمابنده گروه بارشی	متوسط	سبک	سنگین
آنتی سیکلونی	AC	۹	۲۸	۷۹	۹۰-۰۲-زانویه			
شمالی آنتی سیکلونی	ACN	۲	۲۰	۸۶	۹۰-۲۴-فوریه			
شمال شرقی آنتی سیکلونی	ACNE	۰	۰.۹	۸۰	۹۱-۱۶-دسامبر	۹۱ مارس		
شرقی آنتی سیکلونی	ACE	۱	۱		۹۰-۳۰-زانویه			
جنوب شرقی آنتی سیکلونی	ACSE	۲	۳۸	۸۱	۹۸ مارس			
جنوبی آنتی سیکلونی	ACS	۳	۲۶۷	۵۷	۹۳-۱۱-فوریه			
غربی آنتی سیکلونی	ACW	۲	۰.۰	۳۷	۹۲-۱۰-مای			
شمال غربی آنتی سیکلونی	ACNW	۳	۶۴	۱۷	۹۲-۱۵-دسامبر	۹۱-۱۲-دسامبر	۹۱ مارس	
سیکلونی	C	۲۹	۱۱	۷۳	۹۲-۱۲-مارس	۹۱-۱۲-دسامبر	۹۱ مارس	
شمالی سیکلونی	CN	۲	۱۷	۱۲۳	۹۰-۲۲-دسامبر			
شمال شرقی سیکلونی	CNE	۷	۴۰۳	۸۶	۹۲-۲۵-فوریه	۹۲-۱۲-فوریه		
شرقی سیکلونی	CE	۱	۳۶۱		۹۶-۰۶-نوامبر			
جنوب شرقی سیکلونی	CSE	۱	۲۶۱		۹۰-۱-زانویه			
جنوبی سیکلونی	CS	۰	۴۰۸	۷۹	۹۳-۰۲-فوریه			
غربی سیکلونی	CW	۴	۰.۸	۶۰	۹۴-۰۵-دسامبر	۹۲-۲۷-دسامبر	۹۲-۱۵-مارس	
شمال غربی سیکلونی	CNW	۳	۲۶۷	۴۱	۹۲-۰۷-دسامبر			
شمالي	N	۱۰	۳۰۵	۰۷	۹۰-۱۴-مارس			
شمال شرقی	NE	۴۶	۰	۱۰۶	۹۰-۱۰-زانویه	۹۲-۱۵-مارس	۹۲-۲۷-اوریل	
شرقی	E	۳۸	۰.۶	۱۴۱	۹۱-۲۱-فوریه	۹۲-۰۳-فوریه	۹۱ مارس	
جنوب شرقی	SE	۶	۴	۸۸	۹۲-۰۷-زانویه			
جنوبی	S	۲۸	۴۰۲	۶۵	۹۳-۲۰-فوریه		۹۲-۰۲-مای	
جنوب غربی	SW	۲	۰.۳	۸۸	۹۳-۰۷-مارس			
غربی	W	۱۲	۷۶۶	۱۴۱	۹۳-۱۳-مای	۹۱-۰۹-دسامبر	۹۴-۰۱-فوریه	
شمال غربی	NW	۱۳	۷۶۳	۱۰۸	۹۲-۰۹-مای			۹۴-۲۶-نوامبر

تیپ آنتی سیکلونی

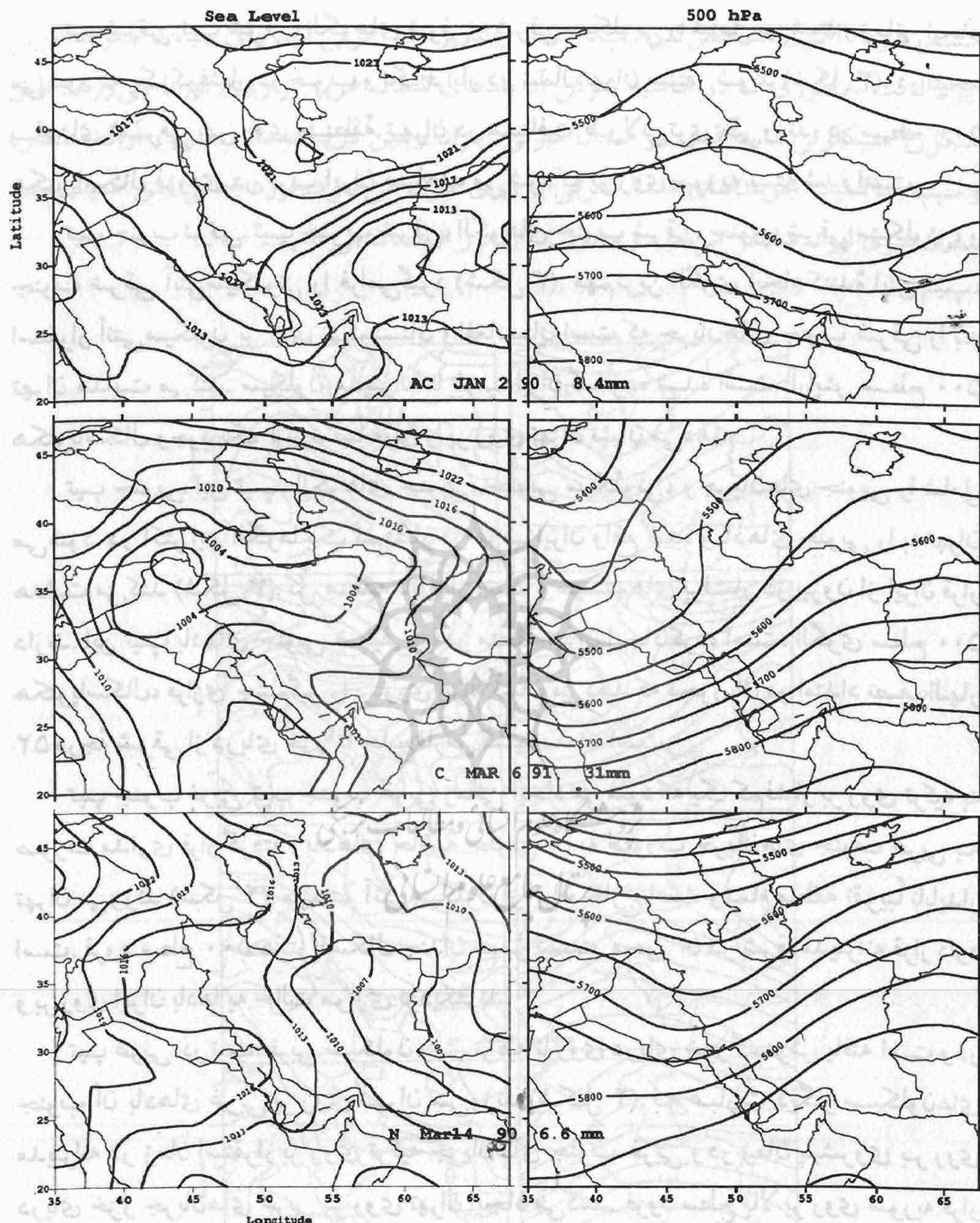
طبق جدول ۲ تیپ آنتی سیکلونی الگوهای آنتی سیکلونی، شرقی آنتی سیکلونی، و شمالی آنتی سیکلونی را شامل می‌شود. در این تیپ معمولاً پرفشار سیری با گسترش زیانه‌ای به طرف جنوب غربی تهران را فرامی‌گیرد (شکل ۲). در سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال نیز منطقه کاملاً پایدار

عقب فرود بر روی تهران قرار دارد. هر گاه این زیانه پرفشار بر روی تهران بسته شود شرایط پایداری بسیار شدید می‌شود. تیپ آنتی سیکلونی در مواردی هم به جهت گسترش پرفشارهای غربی بر روی ایران ایجاد می‌شود.

تیپ سیکلونی. این تیپ با استقرار یک سیکلون بر روی ایران مشخص می‌گردد (شکل ۲). منحنی‌های درونی بسته هستند و اختلاف فشار منطقه زیاد است. در سطح بالا نیز فرودی عمیق بر روی سوریه مستقر است که مسبب تشدید سیکلون روی ایران می‌شود. بر روی ایران آثاری از پرفشارها مشاهده نمی‌شود.

تیپ شمالی. تیپ شمالی، الگوهای شمالی و شمالی سیکلونی را در بر می‌گیرد. این تیپ زمانی ایجاد می‌شود که یک پرفشار در غرب و یک کم فشار در شرق ایران مستقر شود (شکل ۲). در نتیجه بر روی تهران بادهای شمالی می‌وتد. محور فرود سطح ۵۰۰ هکتاریاسکال هم در غرب ایران قرار دارد.

تیپ شمال شرقی. تیپ شمال شرقی، همه الگوهای شمال شرقی، شمال شرقی سیکلونی، و شمال شرقی آنتی سیکلونی را شامل شده است. در این الگوها یک آنتی سیکلون غربی زیانه‌ای به میانه دریای خزر فرستاده، به طوری که جریان‌های برگشتی جنوب آن به صورت شمال شرقی از تهران می‌گذرند، یا این که آنتی سیکلونی بر روی دریای خزر به صورت نصف النهاری قرار گرفته است. (شکل ۳). یا این که فرابار سیبری به گونه‌ای به طرف دریای خزر گسترش یافته که جریان‌های حاشیه جنوبی آن به صورت جنوب شرقی به تهران می‌وتد. در بعضی موارد هم یک سیکلون یا بر روی خراسان بسته شده و یا این که به صورت مورب در امتداد شمال شرقی - جنوب غربی مستقر گردیده است. در شکل ۳ منحنی‌های پرفشار بر روی دریای خزر بسته شده‌اند و اختلاف فشار شدیدی بر روی تهران ایجاد نموده‌اند. در سطح ۵۰۰ هکتاریاسکال نیز فرود غربی بر روی ایران به گونه‌ای است که محور آن در امتداد کوه‌های زاگرس می‌باشد.

شکل ۲ نقشه‌های هوای ساعت ۱۲ گرینویچ سطح زمین (ستون چپ) و سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال (ستون راست) روزهای نمایندهٔ تیپ‌های هوای آنتی‌سیکلونی، سیکلونی، و شمالی، نشانه و تاریخ و مقدار بارش هر تیپ در پایین نقشه نوشته شده است. برای شرح نشانه و اطلاعات دیگر به جدول ۱ مراجعه شود.

تیپ شرقی. تیپ شرقی، الگوهای شرقی و شرقی سیکلونی را شامل می‌شود و زمانی ایجاد می‌شود که یک کم‌فشار در جنوب و یک فرابار در شمال تهران مستقر شوند (شکل ۳). در نتیجه بادهای شرقی بر روی منطقه تهران در مسافت طولانی‌تری می‌وزند. در سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال فرودی در غرب ایران مشاهده می‌شود که بر روی سوریه بسته شده است.

تیپ جنوب شرقی. تیپ جنوب شرقی، الگوهای جنوب شرقی، جنوب شرقی سیکلونی، و جنوب شرقی آنتی سیکلونی را فرامی‌گیرد (شکل ۳). مهم‌ترین الگوی ایجاد کننده این تیپ، استقرار آنتی سیکلون بر روی ترکمنستان و افغانستان است که جریان‌های جنوب شرقی را به تهران هدایت می‌کند. سیکلون مدیترانه تا غرب ایران گستردۀ شده است. آرایش سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال وجود یک فراز نسبتاً قوی را بر روی تهران نشان می‌دهد.

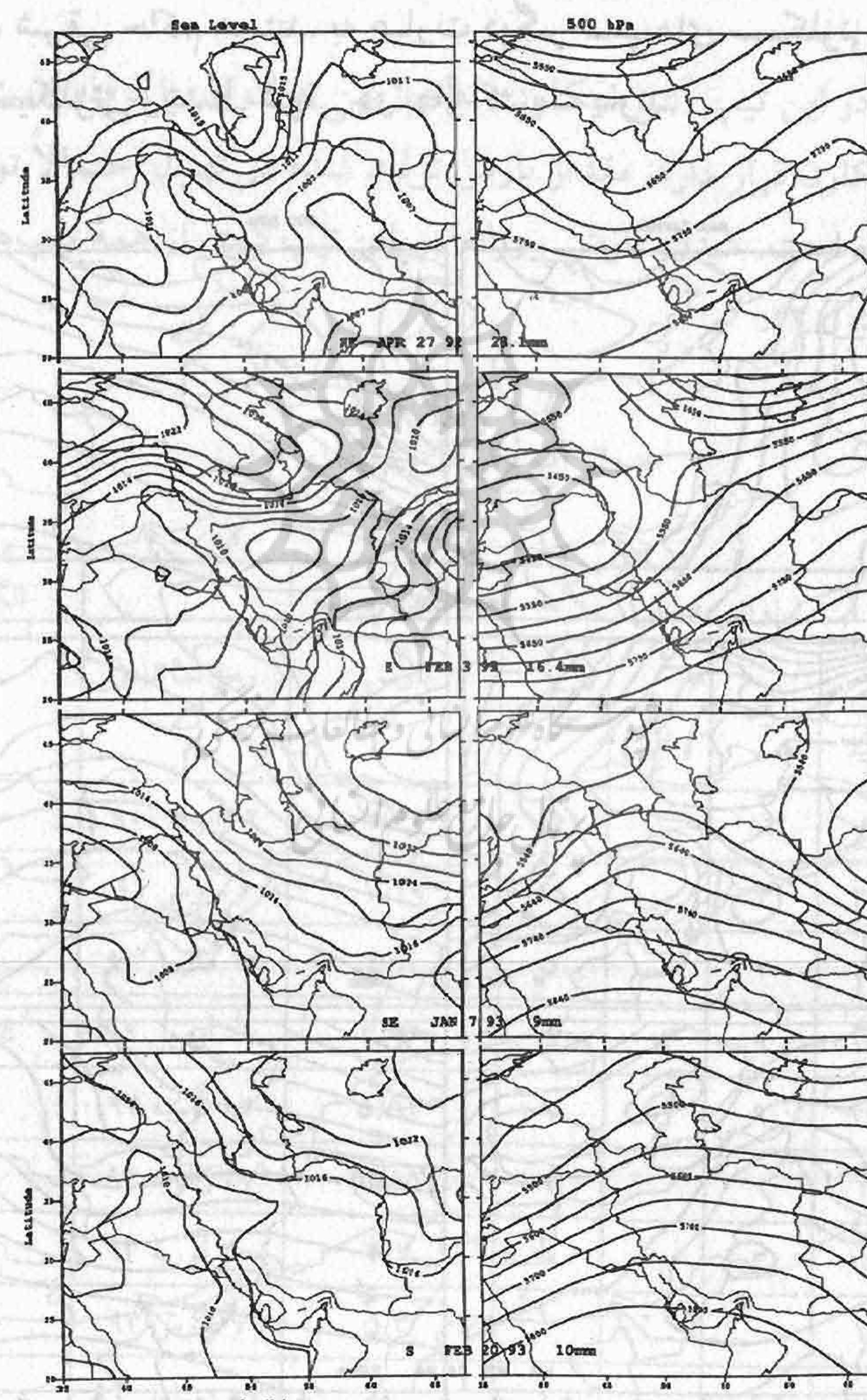
تیپ جنوبی. این تیپ، الگوهای جنوبی، جنوبی سیکلونی، و جریان‌های جنوبی را شامل می‌شود. در اکثر این الگوها یک کم‌فشار در غرب ایران واقع شده و بادهای جنوبی را به تهران هدایت می‌کند (شکل ۳). کل منطقه ناپایدار است و سیستم‌های پرفشار در بیرون از ایران قرار دارند. این تیپ بادهای جنوبی ضعیفی را در منطقه تهران ایجاد کرده است. الگوی سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال، فرازی چشم‌گیر را بر روی ایران نشان می‌دهد که محور آن در امتداد نصف‌النهار ۵۲ درجه شرقی از دریای خزر تا خلیج فارس کشیده شده است.

تیپ جنوب غربی. تیپ جنوب غربی زمانی ایجاد می‌شود که یک کم‌فشار بر روی ترکیه به صورت مداری قرار گرفته و بادهای حاشیه جنوبی آن به صورت جریان‌های جنوب غربی به تهران می‌وزند (شکل ۴). سیستم آنتی سیکلون از ایران خارج است و تمام منطقه تقریباً ناپایدار است. فرود سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال چندان عمیق نیست. محور آن در شرق مدیترانه قرار دارد و بر روی ایران بادها به حالت موازی نزدیکترند.

تیپ غربی. در تیپ غربی سیکلون روانی تراوی خزر گسترش یافته است و در جنوب آن بادهای غربی بر روی تهران می‌وزند (شکل ۴). به عبارت دیگر سیکلون‌های مدیترانه در زمان استقرار بر روی ترکیه جنوب غربی و در زمان پیشروی بر روی دریای خزر جریان‌های غربی بر روی تهران ایجاد می‌کنند. فرود سطح بالا بر روی سوریه قرار دارد و محور آن در امتداد زاگرس کشیده شده است.

تیپ شمال غربی. تیپ شمال غربی زمانی ایجاد می‌شود که یکی از الگوهای شمال غربی، شمال غربی سیکلونی، شمال غربی آنتی سیکلونی، غربی سیکلونی و یا غربی آنتی سیکلونی

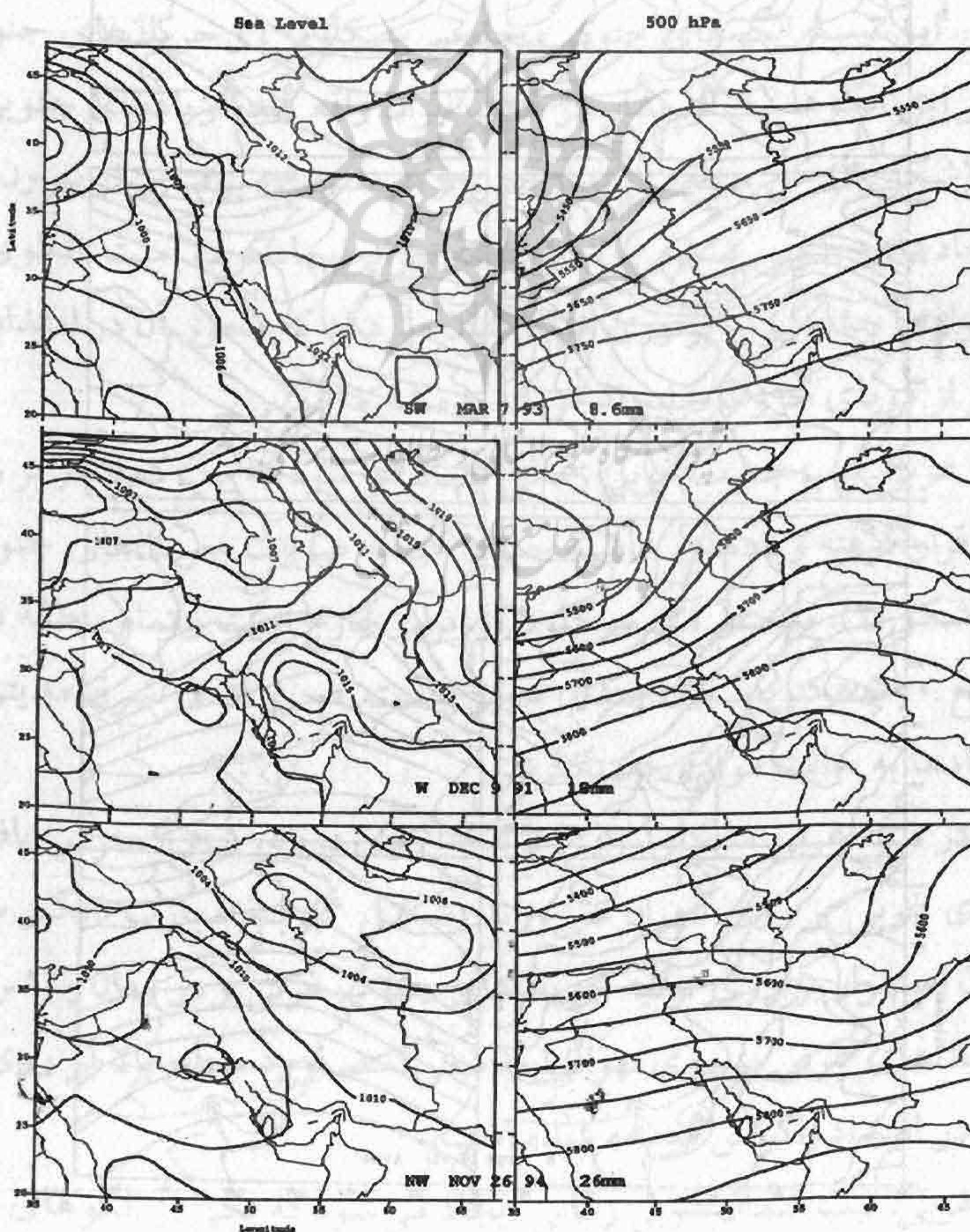
مستقر شود. الگوی مشخص این تیپ، امتداد زبانه پرفشار غربی از دریای سیاه تا جنوب غربی ایران است به طوری که در حاشیه شرقی آن بادهای شمال غربی بر روی تهران می‌وزند. طبق شکل ۴ سیکلونی نسبتاً قوی در شمال شرقی ایران و بین دریاچه‌های خزر و آرال مستقر، و سبب حاکمیت جریان‌های شمال غربی بر روی تهران می‌شود. فرود حامی این سیستم در شمال شرق ایران مستقر می‌شود و محور آن از مرز خراسان می‌گذرد.

شکل ۳ همانند شکل ۲ اما برای نیپ‌های هوایی شمال شرقی، شرقی، جنوب شرقی و جنوبی

توزیع فصلی تیپ‌های هوایی

توزیع فصلی تیپ‌های هوایی در جدول ۲ درج شده است. طبق این جدول بیشترین تراکم تمام تیپ‌های آنتی‌سیکلونی در فصل بهار است در صورتی که اکثر سیکلون‌ها در زمستان رخ می‌دهند. تیپ‌های شرقی، جنوبی، و غربی نیز در فصل زمستان اتفاق می‌افتد. اما تیپ‌های شمالی در پاییز، و شمال شرقی و شمال غربی در بهار فراوان‌ترند. در تابستان هیچ تیپی بیشینه ندارد. از نظر مرکز فصلی در پاییز و زمستان سیکلون‌ها غلبه دارند. در صورتی که در بهار تیپ‌های شمال شرقی حاکم هستند. به عبارت دیگر تیپ‌های سیکلونی در دوره زمستان، تیپ‌های آنتی‌سیکلونی و شمال شرقی در بهار اکثریت دارند.

شکل ۴ همانند شکل ۲ اما برای تیپ‌های هوایی جنوب غربی، غربی، و شمال غربی.

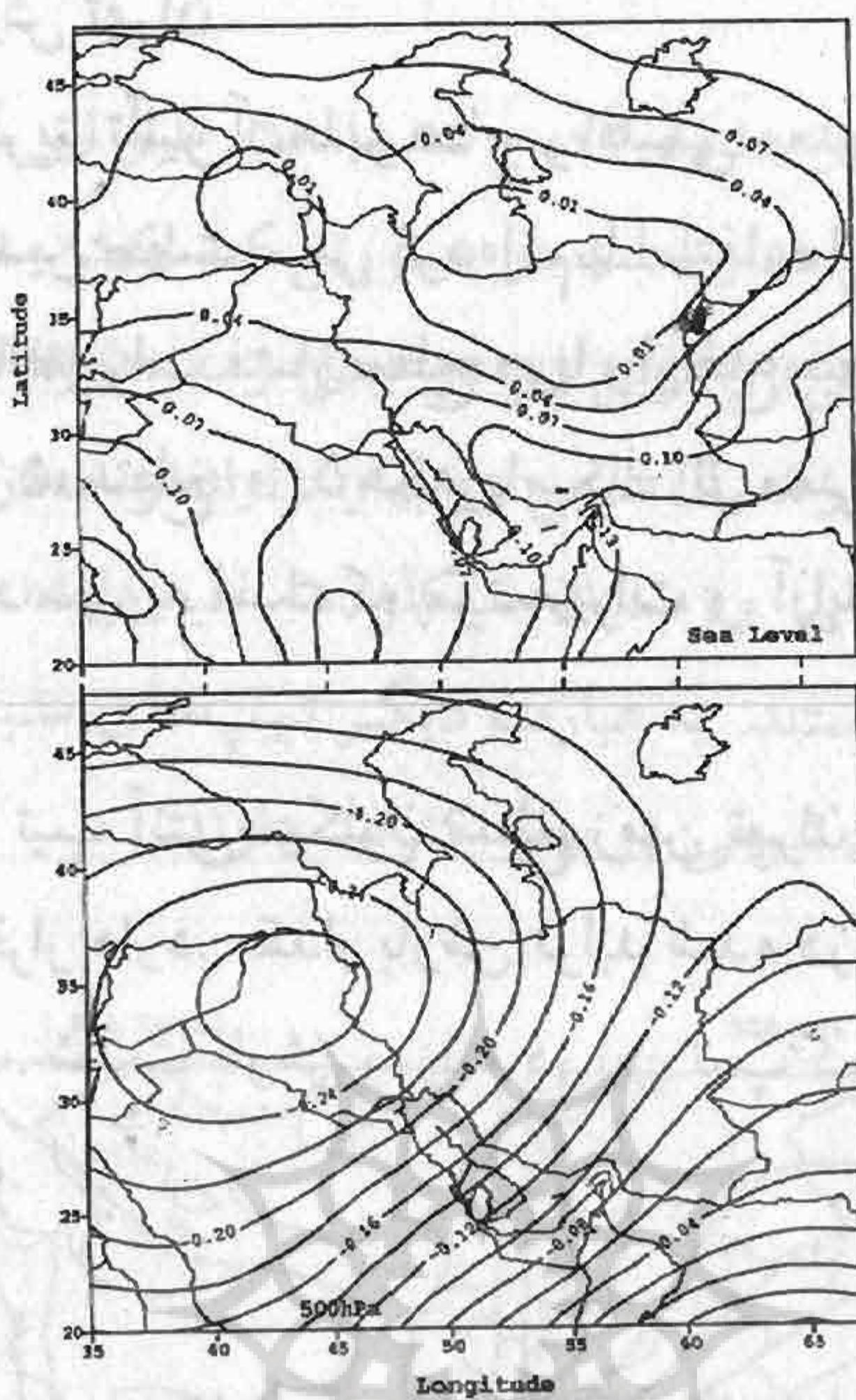
بطء بین تیپ‌های هوا و بارش تهران

اهمیت تیپ‌های هوا از طریق تأثیر آن‌ها بر عناصر اقلیمی معلوم می‌شود. مهمترین عنصر اقلیم در ایران بارندگی است. بدین جهت سعی کرده‌ایم با استفاده از محاسبه ضریب همبستگی بین تغییرات بارندگی روزانه با تغییرات فشار سطح دریا و ارتفاع سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال این مسأله را معلوم کنیم. طبق شکل ۵، سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال اثر معنی‌داری بر روی بارش ایران دارد. مهم‌ترین سیستم هم فرود سوریه است که با تغییرات و آرایش خود بارش تهران را کنترل می‌کند.

تیپ آنتی‌سیکلونی. در این تیپ آنتی‌سیکلون سطح زمین تهران را فراگرفته است. اما چون در جنوب آن یک سیکلون قرار دارد. مقدار بارش تولید شده در تهران احتمالاً توسط جبهه گرم سیکلون تولید شده است. شدت بارش روزانه در این تیپ کمتر از همه تیپ‌ها و حدود ۲/۶ میلی‌متر است (جدول ۲).

جدول ۲ ویژگی‌های تیپ‌های هوا

نام	فراوانی فصلی	میانگین روزانه	روز نماینده	الگوهای هر تیپ				
					بر	تیر	خر	دی
آنتی‌سیکلونی	۹	۱۳	۵	۲/۶۳	۹۰	۲	۶۳	۲۰
سیکلونی	۳۱	۳	۱۸	۱۰/۹	۹۱	۶ مارس	۹۱	C
شمالي	۲	۳	۵	۵/۸	۹۰	۱۴ مارس	۹۰	CN,N
شمال شرقی	۱۸	۹	۱	۴/۹۶	۹۲	۲۷ آوريل	۹۲	ACNE, CENE, NE
شرقی	۱۹	۹	۱	۵/۵۳	۹۳	۰۳ فوريه	۹۳	CE, E
جنوب شرقی	۲		۲	۳/۶۵	۹۳	۰۷ ژانويه	۹۳	SE, CSE, ACSE
جنوبی	۱۰	۳	۱۰	۴/۲	۹۳	۲۰ فوريه	۹۳	S,CS,ACS
جنوب غربی	۱		۱	۵/۳	۹۳	۷ مارس	۹۳	SW
غربی	۷	۱	۴	۸	۹۱	۰۹ دسامبر	۹۱	W
شمال غربی	۳	۸	۲	۶/۲۴	۹۴	۲۶ نوامبر	۹۴	NW,ACNW,CNW,ACW,CW

شکل ۵ ضریب همبستگی بین تغییرات بارش و تغییرات فشار سطح زمین (نقشه بالا) و تغییرات ارتفاع سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال (نقشه پایین) در روزهای بارش.

تیپ سیکلونی. سیستم‌های سیکلونی در ۵۰ روز از مجموع ۲۴۳ روز سبب بارندگی شده‌اند. متوسط بارش روزهای سیکلونی بیش از ۱۰ میلی‌متر است (جدول ۲) و بالاترین شدت روزانه آن‌ها ۳۱ میلی‌متر می‌باشد. فرود سوریه نه تنها سبب تشدید سیکلون‌ها بر روی ایران شده بلکه رطوبت موردنیاز را هم از منابع غربی مانند مدیترانه، دریای خزر و خلیج فارس تأمین نموده است. شدیدترین و بیشترین بارش‌های تهران را این تیپ سبب شده است.

تیپ شمالی. زمانی ایجاد می‌شود که یک پرفشار در غرب تهران قرار دارد. بارش تهران توسط کم‌فشار مستقر در شرق ایران تولید شده است. ریزش هوای سرد توسط فرود بالا نیز به بارش‌های منطقه کمک کرده است. البته به جهت ضعف نسبی سیستم‌ها در هر دو سطح، مقدار بارش چندان زیاد نیست و متوسط بارش روزانه حدود ۵/۸ میلی‌متر است.

تیپ شمال شرقی. در این تیپ سیکلون در جنوب شرقی تهران قرار دارد. با توجه به آرایش منحنی‌های هم‌فشار بارش تهران از صعود جبهه گرم حاصل می‌شود. هماهنگی تضاد حرارتی

سطح زمین و ناپایداری شدید سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال سبب ریزش زیاد در این تیپ شده است. تیپ شمال شرقی فراوان‌ترین تیپ باران‌زا در تهران است و متوسط روزانه آن ۵ میلی‌متر است.

تیپ شرقی. شدت بارش روزانه این تیپ $5/5$ میلی‌متر است. بعد از تیپ شمال شرقی فراوان‌ترین تیپ باران‌زا تهران است. با توجه به نقشه شکل ۲ چون در جنوب تهران یک کم‌فشار واقع شده است پس می‌تواند سبب بارندگی شود.

تیپ جنوب شرقی. در این تیپ آنتی‌سیکلون سیبری به طرف ایران گسترش یافته و تقریباً نیمهٔ شمال شرقی ایران را فراگرفته است. یک سیکلون غربی در غرب ایران مستقر است که بارش تهران هم بر اثر صعود جبهه‌گرم آن رخ داده است.

تیپ جنوبی. در این تیپ مرکز کم‌فشار به صورت نصف‌النهاری بر روی عربستان مستقر است و بادهای گرم و مرطوب را از خلیج فارس به تهران هدایت می‌کند. کل منطقه ناپایدار است و سیستم‌های پرفشار در بیرون از ایران قرار دارند. متوسط بارندگی روزانه حدود ۴ میلی‌متر است.

تیپ جنوب غربی. در این تیپ مرکز سیکلون غربی بر روی ترکیه قرار دارد و منحنی‌های هم‌فشار آن تا غرب ایران گسترده شده‌اند. در سطح زمین، تهران از سیکلون غربی نسبتاً دور است و در سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال هم تهران در فزدیکی فراز قرار دارد. در نتیجه شدت بارش روزانه آن نسبتاً کم و حدود ۵ میلی‌متر است.

تیپ غربی. زمانی رخ می‌دهد که سیکلون غربی درست در شمال ایران و بر روی دریای خزر قرار گیرد. در این صورت بر روی تهران بادهای گرم و مرطوب غربی می‌وزند. شدت متوسط بارندگی روزانه با مقدار ۸ میلی‌متر بعد از تیپ سیکلونی در درجه دوم قرار دارد.

تیپ شمال غربی. در این تیپ، سیکلون در شمال شرق ایران مستقر شده است و بر روی تهران جریان‌های شمال غربی می‌وزد. آنتی‌سیکلون روی سوریه چندان قوی نیست. در نتیجه در سطح زمین شرایط ناپایداری کلی موجود است. پرآساس آرایش سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال منطقه تهران از هوای سرد و ناپایدار پر شده است. شدت بارش آن بعد از تیپ‌های سیکلونی غربی با $6/6$ میلی‌متر در درجه سوم قرار دارد.

نتیجه

در این تحقیق با استفاده از روش کمی محاسبه چرخندگی و براساس آمار فشار سطح زمین در محدوده ۳۵ تا ۶۷ درجه شرقی و ۲۰ تا ۴۷ درجه شمالی تیپ‌های هوا و جهت جریان روزهای بارش یک میلی‌متر ویژه‌تر ایستگاه تهران در دوره ۹۵-۹۰ تعیین گردید. سپس شدت متوسط بارش تیپ‌های شناسایی شده محاسبه گردید. فراوانی ماهانه تیپ‌ها مطالعه گردید. در نهایت رابطه این تیپ‌ها با بارش تهران بررسی شد. یافته‌های مهم تحقیق به شرح زیر است:

مقایسه تیپ‌های تعیین شده توسط روش محاسبه چرخندگی والگوهای توزیع فشار مربوط نشان داد که این روش، از دقت بالایی برخوردار است. در ۲۴۳ روز مورد مطالعه فقط ۳ مورد عدم تطابق وجود داشت، پس، این روش می‌تواند جایگزین روش‌های آماری و یا چنسمی دیگر شود. البته تاکنون از این روش در ایران استفاده نشده است ولی می‌تواند یکی از روش‌های دقیق و سریع تعیین تیپ‌های هوا و جریان در ایران باشد. تغییرات بارندگی روزانه در طی روزهای مطالعه با تغییرات فشار سطح زمین بسیار ناچیز است (شکل ۱۷) طبق این شکل افزایش بارش تهران با کاهش ارتفاع سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال بر روی عراق همبستگی منفی دارد. یعنی استقرار محور فرود سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال در منطقه عراق سبب بارش در تهران می‌شود. بررسی اکثر تیپ‌های هوا هم نشان داد که نقش سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال در بارش تهران مهم‌تر از تغییرات فشار سطح زمین است. در نتیجه برای پیش‌بینی بارش‌های تهران علاوه بر تحلیل نقشه‌های سطح زمین باستی نقشه‌های سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال را نیز به طور دقیق مطالعه نمود.

مطالعه و بررسی همه نقشه‌های هوا و تیپ‌های مختلف، در نهایت ۱۰ تیپ هوایی مشتمل بر دو تیپ سیکلونی و آنتی‌سیکلونی و ۸ تیپ جریان مطابق با ۸ جهت جغرافیایی را شناسایی نمود.

در سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال، محل آرایش فرود سوریه و در برخی موارد هم فرود شرق مدیترانه مهم بودند. از نظر فراوانی تیپ‌های باران‌ساز، تیپ شمال شرقی بیشترین بود و بعد از آن به ترتیب تیپ‌های شرقی، سیکلونی و جنوبی می‌باشند. در مجموع تیپ‌های آنتی‌سیکلونی کمترین بودند.

از نظر شدت بارش، تیپ سیکلونی شدیدترین بارش‌ها را تولید کرد. بعد از آن تیپ‌های

غربی و شمال غربی بارش سنگین تولید کردند. از نظر تمرکز فصلی، تپهای سیکلونی، جنوبی، شرقی و غربی در زمستان فراوان‌تر بودند. تپهای آنتی‌سیکلونی، شمال غربی، و شمال شرقی در بهار فراوان بودند. فراوان‌ترین تپ فصل زمستان، تپ سیکلونی، بهار تپ شمال شرقی و پاییز تپ سیکلونی بودند.

منابع

- ۱- امام هادی، ماندانا: «تعیین سینوپتیکی توده‌های هوا در دوره سرد سال در ایران». ۱۳۸۰، رساله دوره دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران.
- ۲- چرخاچی زاده مقدم، محمد باقر: «بررسی الگوهای سینوپتیکی فرابار سیری و اثرات آن بر دمای شمال شرق ایران»، ۱۳۷۶. رساله دوره دکتری، دانشگاه تهران.
- ۳- عربی، زهرا: «تحلیل و ارایه الگوهای سینوپتیکی حاکم بر بارشهای شدید و فراگیر فصل تابستان ایران»، ۱۳۷۹. رساله دوره دکترا، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۴- علیجانی، ب: «رابطه پراکندگی مکانی مسیرهای سیکلونی خاورمیانه با سیستم‌های هوایی سطح بالا»، ۱۳۷۳، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ۱۴۳:۴-۱۲۵.
- ۵- علیجانی، ب: آب و هوا ایران، دانشگاه پیام نور، سال ۱۳۷۴.
- ۶- نجار سلیقه، محمد: «بررسی سینوپتیکی بارش‌های موسمی جنوب شرقی ایران»، ۱۳۷۷، رساله دوره دکترا، دانشگاه تربیت مدرس.
7. Alijani, B. etal. "weather types and influence on the precipitation in Iran". is sent to *Theoretical and Applied Climatology*.
8. Alijani, B., And Harman J.R. 1985. "Synoptic climatology of precipitation in Iran". *Annals of Association of American Geographers*, 75:404-416.
9. Alijani, B., "Variations of 500 hpa flow patterns and Their relationship with the Climate of Iran". Accepter in Septemhem 2001 for *Theoretical and Applied Climatology*.
10. Conway, D., and Jones, P. D., 1998. "The use of weather Typs and sirflow indices for GCM downscaling". *Journal of Hydrology*; 212-213:348-61.
11. Dayan, U.; Ziv, B., Margalit, A.: Morin, E.; and Sharon, D. 2001. "A severe autumn storm over the Middle East: synoptic and mesoscale convection Analysis." *Theoretical and applied climatology*, 69:103--122.
12. El Dessouky, T. M, and Jenkinson, A.F, 1975. "An objective daily Catalogue of surface pressure, flow and vorticity indices for Egept and its use in Monthly rainfall forecasting., *Meteorological Research Bulletin of Egept*, 11:1-25.
13. Jenkinson, A.F., and collison, P. 1977. "An initial climatology of gales over the north Sea." *Synoptic Climatology Branch Memorandum*, No. 62, Meteological office, Brocknell.
14. Jones, P.D.; Hulme, M; and Briffa, K.R. 1993. "Acomparison of Lamb circulation types with an

- objective Classification scheme". *International Journal of Climatology*, 13:655-663.
15. Kutiel, H.; Hirsch-Eshkol, T.R.; and Turkes, M. 2001. "Sea level pressure patterns associated with dry or wet monthly rainfall conditions in Turkey". *Theoretical and Applied Climatology*, 69:39-67.
 16. Laita, M., and Grimalt, M. 1996. "Vorticity and pressure anomalies in the western Mediterranean during ELNINO/Southern Oscillation extremes." *International Journal of Climatology*, 17:475-482.
 17. Littmann, T. 2000. "An empirical Classification of weather type in the Mediterranean basin and their interrelation with rainfall". *Theoretical and Applied Climatology*, 66:161-171.
 18. Philips, I.D., and Mc.Gregor, G.R. 2001. "The relationship between Synoptic Scale airflow direction and daily rainfall: A methodology applied to Devon and Cornwall, South West England." *Theoretical and Applied Climatology*, 69:179-198.
 19. Trigo, R.M., and Da Camara, C.C. (accepted in July 1999). "Circulation weather types and their influence on the precipitation regime in portugal." *International Journal of Climatology*.

پژوهشکار علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی